

Gebouw Da Costa Mulo in de Karel Doormanstraat

Het bijzonder onderwijs op MULO-niveau is – op een enkele lagere school na – gestart in de vroegere Da Costastraat, nu Karel Doormanstraat. Later zijn de leerlingen en leerkrachten verhuisd naar een nieuw gebouw aan de Valkweg. Na de verhuizing is de Henri Dunantschool een aantal jaren ingetrokken in het gebouw. Nu heeft de school geen onderwijsfunctie meer. Gelukkig is het wel aan de sloophamer ontkomen, wat van vele andere schoolgebouwen helaas niet gezegd kan worden ... (B.L.)

Op zoek naar dat maaisie

Ze wazze aallebaai, in de zestiger jaere, leraer bij ons op de Da Costa MULO, meneer Pasman en meneer Carsijns. De jongste wazze ze en meneer van Bleek, meneer van de Rotte en meneer Kortland lekene ouwe manne bij die twêê jongkies. Ze wazze in onze ôôge veul nieuwerwetser.

Meneer Pasman gaf Duits en zangles. Dan zettende die een klaain meziekinstrement (een soort urregeltjie?) op de lessenaer en begelaaidde ons bevôôbeld bij 't zinge van Dona nobis pacem. Naedà 'k aa m'n blinden daarem geopereerd was, een week in 't

ziekehuis en 'n week thuis, mos 'k voor bijles bij hum thuis komme, want net in die tijd hadde ze op school de 16 naamvalle geleerd. Dat was zô belangrijk, zee die, as ie die nie kon, kò je nooit goed Duits lere.

Meneer Carsijns gaf Engels. Toe die is een keer een tijdjie ziek thuis was, gonge Janneke en ik gewoon op ziekebezoek bij hum. Ze wazze ommers ok saompies bij mijn op bezoek gewist in 't ziekehuis in de Prins Bennardstraet, dus we vonge dà we dà best konne doen. (Juffrouw Versluis, van handwaareke, was trouwes ok op bezoek gewist, leuk hee.) Meneer Carsijns vertelde toe dat 'r vroeger bij hum in 't durrep aaltijd strijd was mè groepe jonges uit 't buurdurrep. Hij keek 'r van op dà dat hier ok zô was met de Schaepekoppe, de Blieke en de Meuzikke.

Op een dag kreges me temet gêên êêns Engelse les van 'm, want hij had een hêël aander verhaol. Hij was naer Engeland gewist en hà contact met 'n collegao daer. Hij kon regele datte me een naam en adres van 'n Engels maaisie of van 'n jonge zouwe krijge uit de klas van dien Engelse leraer. Zôdoende zou ie dan een Engelse correspondensievriend of -vriendin hebbe. Je mos dan wel in 't Engels brieve gaon schrijve. Dat was wat. Netuurlijk zouwe me meedoen. Leuk!

Pat Newland hiette ze en ze kwam uit Hull. 't Was harstikke leuk en we hebben 't, glô 'k, wel een paar jaer volgehewe te schrijve. We stuurde mekaor verempeld kedoochies. Zô weet 'k nog van een naegelgarnituurtie en pospepier. Mor hoe gao zôiets? Dà verwaotert. Jaere laeter kree 'k is een brief van d'r. Ze zou dan en dan met 'r man en kaander voor 'n paar daege naer Amsterdam komme en meschie konne me mekaor dan ontmoete? Niks van gekomme, want dan zouwe wij net in 't buiteland zitte.

Zou 'k aal d'r brieve nog op zolder hebbe legge? Zou zij de mijne nog hebbe? Zou ze nog wel leve? 'k Gao toch is perbere om d'r achter te komme. Wie weet hoor u d'r nog wel van ...

Korsjonno